

ת"פ 55294/03 - מוחמד עומר ג'ברין, מרכז הטיט והברזל דבורה בעמ' נגד ועדת מקומית לתוכנן בגליל המזרחי, וליד עומר'

בית המשפט המחוזי בנצרת שבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עתפ"ב 18-03-55294 עומר ג'ברין ואח' נ' ועדת מקומית לתוכנן בגליל המזרחי ואח'
תיק חיזוני: מס' תיק חיזוני

בפני כבוד השופט סאאב דבר

מערערים 1. מוחמד עומר ג'ברין

2. מרכז הטיט והברזל דבורה בעמ'

נגד

משיבים 1. ועדת מקומית לתוכנן בגליל המזרחי

2. וליד עומר'

החלטה

ההחלטה זו מתיחסת ל"בקשה לעיקוב ביצוע" אשר הוגשה על ידי המערערים بد בבד עם הגשת ערעורם לתיק בית המשפט.

הערעור מתיחס לגזר דין בית משפט קמא מיום 12.02.18 (בתיק ת"ב 17-03-40176) ואשר מכוחו הוטלו על המערערים עונשים של מאסר על תנאי, קנס, אגרה, חתימה על התcheinות וכן, צו הריסה שיבוצע עד ליום 18.5.18.

לידי המערערים, סוכו הערעור הינם כאלה הצדדים הצדדים למבחן במיוחד לאור העובדה, כי חומר החקירה כלל לא צולם על ידי המשיב 2 שעה שהוזהה בעבודות כתב האישום.

לטענת המערערים, הם חוויבו בין היתר, בסכומים עצומים אשר ללא היענות לביקורת העיקוב, יגרם להם נזק בלתי הפיך.

ב"כ המערערים ציינו, כי מודע הוא להלכה לפיה - היטלים כספיים אינם מעוכבים עם הגשת הودעת ערעור. אולם, ביקש הוא להפנות את תשומת הלב לכך, כי אי תשלום ההיטלים הכספיים במקרה דכן מביא לסייעת המחייבת את שליחת המבחן למאסר מאחורי סורג וברית.

באשר לעיקוב ביצוע צו הריסה, לדידיו, ללא עיקוב הביצוע יוצר מצב בלתי הפיך שייתר את שמיית הערעור.

במסגרת תגובתה, ביקשה המשיבה 1 (להלן: "המשיבה") לדוחות את הבקשה מכל וכל. לדידה, הבקשה נסחה בכלליות ועוד, סיכו' הערעור נמוכים, שעה שלא נפל פגם, לא בהכרעת הדין ולא בגין הדין, וודאי לא כזה המצדיק התערבות ערכת הערעור.

זאת ועוד, על פי ההלכה הפסוקה, אין מקום לעיכוב ביצוע רכיבי ענישה כספיים.

באשר לעיכוב ביצוע החלטים שהוטלו, ככל שחל שינוי בנסיבות ובכפוף לתנאים הקבועים בחוק כנוסחו היום, פתוחה הדרך לפניה הערעור לפנות בבקשתה להערכת תוקףם בבית משפט השלים, שהוא הערכתה המתאימה לבירור הטענות. מכל מקום, עיכוב ביצוע במסגרת ערעור מחייב כוון הנחת תשתיית עובדתית באשר לקיומם של שני תנאים מצטברים, והדבר לא נעשה.

המשיבה פירטה בהרחבה את טיעוניה, הן באשר לsicio' הערעור והן באשר לבקשתה לעיכוב ביצוע, בין אם זה בנוגע לרכיבים הכספיים ובין אם זה בהתייחס לצו ההריסה.

כאן המקום לציין, כי לאחר הגשת הבקשה, התגובה לה ובמהמשך תשובה לבקשתה, מצאתה לנכון לקבוע את הבקשה לדיוון בפניי במעמד הצדדים. אולם, המועדים אשר הוצעו, לא התאימו לצדדים ומכאן, לא נקבע מועד לדיוון בבקשתה גופה. גם הצעה אשר הועלתה באשר לעיכוב ביצוע צו ההריסה (ורכיב זה בלבד) בהתחשב במועד הקרוב שנקבע לדיוון בערעור גופו, לא זכתה להסכמה מטעם המשיבה .

לאור האמור, ניתנת החלטה זו על סמך טיעוני הצדדים כפי שאלה הועלו על הכתב.

לאחר עיון בבקשתה על נספחיה וכן, לאחר עיון בתשובות לה, נחה דעתינו, כי דינה להתקבל ככל שזו נוגעת לצו ההריסה ובין רכיב זה בלבד; ואנמק.

הלכה ידועה היא (ועל אף אין צורך להרחיב במילימ), כי רכיבי ענישה כספיים אינם מעוכבים דרך כלל. כך גם במקרה דנן, אין כל סיבה המצדיקה היענות לבקשתה לעיכוב ביצועם של רכיבים אלה.

באשר לצווי ההריסה; וכטענת המשיבה בתגובהה, על דחיתת מועד ביצועם של צוים לא חלוטים חלות הוראות סעיף 254 לחוק התכנון והבנייה, התשכ"ה - 1965 כנוסחו היום, וזה לשונו:

"(א) הוגשה בקשה לביטול צו לפי סעיף 228, 238 או 240, או הוגש ערעור על החלטת בית משפט בבקשת ביטול כאמור או על החלטה לעניין צו שיפוטי לפי פרק זה, לרבות צו שניתן לפי סעיף 254ב, לא יעכ卜 בית המשפט הדן בבקשת לביטול הצו או בית משפט שלערעור את ביצוע הצו אלא אם כן ראה כי הדבר מוצדק בנסיבות העניין ונוכח כי העבודה האסורה או השימוש האסור שלגביהם חל הצו

אין מסכנים את שלום הציבור או את בטיחותו; בית המשפט רשאי לעכב את ביצוע הצו כאמור עד למועד ההכרעה בבקשת ביטול הצו או בערעור, לפי העניין.

(ב) (1) בית המשפט יחליט בבקשת לעיכוב ביצוע צו לפי סעיף קטן (א) על יסוד הבקשת תגבות הרשות האוכפת בלבד, אולם רשאי הוא להחליט בבקשת לאחר שקיים דיון במעמד הצדדים, אם ראה צורך בכך; בית המשפט יחליט בבקשת בהקדם האפשרי לאחר קבלת תגבות הרשות האוכפת או קיום הדיון, לפי העניין;

(2) על אף האמור בפסקה (1), בית המשפט רשאי להורות על עיכוב ביצוע זמני של צו כאמור בסעיף קטן (א) במעמד צד אחד, ובלבד שմבקש העיכוב הצהיר לפניו בית המשפט כי הוא הודיע לרשות האוכפת על הגשת הבקשת; הוראה כאמור תהיה בתוקף למשך שבעה ימים או עד לקיום דיון בבקשת לעיכוב ביצוע הצו במעמד הצדדים, לפי המוקדם.

(ג) בית המשפט רשאי להנתן עיכוב ביצוע זמני של צו כאמור בסעיף קטן (א) בתנאים שיבטחו את קיומו של הצו נושא בקשה הביטול או הערעור, ובכלל זה בהפקדת ערובה או בחזיב המבקש בתשלום ההוצאות שנגרמו או יגרמו בשל עיכוב ביצוע הצו האמור, וכן בתשלום האגרות ותשולם החובה כאמור בסעיף 254²¹, כולם או חלקם.

(ההדגשה לא במקור)

הנה כי כן, דרך כלל, אין לעכב ביצוע צוים. במקרים מסוימים ניתן יהא להורות על עיכוב שכזה; זאת בהתאם שני תנאים מctrברים: הדבר מצדך בנسبות העניין וכן, העדר סכנה לציבור מהבנייה או השימוש.

בנסיבות העניין, כאשר הוגש ערעור על הכרעת הדיון (ኖכח הטענות המועלות בערעור גופו) כאמור, הערעור קבוע למועד יחסית קרוב, ומבליל להיזיק לסייעו להתקבל, לדידי, מצדך יהא להיעתר לבקשת לעיכוב ביצוע. מדובר בדוחה המסתכמת בכחודש ימים ובמאזן הסתברויות, מצדך יהא להיעתר לבקשת לעיכוב ביצוע מאשר יצירת מצב בלתי הפין.

משכך, נעתר לבקשת הכל שזו עניינה עיכוב ביצוע צו ההרישה וזאת עד לדין בערעור או עד להחלטה אחרת, לפי המוקדם.

יחד עם זאת, אני רואה לנכון לחיב את המערערים, כתנאי לעיכוב ביצוע צו ההרישה, להפקיד בקופת בית המשפט ערובה אותה אני מעמיד על סך 7,500 ₪.

המצוירות תמציא החלטה זו לצדים.

ניתנה היום, ב' אייר תשע"ח, 17 אפריל 2018, בהעדך
הצדדים.